

SOBER GELUK

Weg is de vrees van vroegere jaren,
Eenzaam gevoel tussen de menigte.
Nu wandel ik als een krijger op straat,
Ga binnen aan het goede adres.

Ik ben mijn achternaam vergeten,
Er wordt gelachen naast de kachel.
Ik ga verder, onder hoge bomen,
Knuffel ze en neem hun kracht tot mij.

Vrij van ziekte, alcohol en tijd,
Vrij van mijn eigen eigenzinnigheid
Verdwijn ik tussen de wandelaars.
De hemel schenkt mij een sober geluk.

MARCUS, Brugge
Zaterdag 25 november 06